

Cengiz Alpaslan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

07.10.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir ierikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hi bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Al Hasreti Sen Savur

Al hasreti sen savur gökyüzüne
Sen gelmezsen o kuşlar gelmez geriye
Sağanak yağmurlar kucaklamaz bizi

Senin yokluğunda
Dünyanın bir yerinde ateş içinde çocuklar
Gökyüzü ateş içinde
Savaşın ve sefaletin sıcaklığında üşümek
Ne zordur çocuklar için

Sana koşuyorum bitkin düşünüyorum
Koştukça acı ve ayrılık büyür içimde
Uyanırım ki senli bir düştüyüm
Etrafımı süzüyorum her şey susmuş

Dışarıya bakıyorum karanlıklar içinde bir kent
Ve sokak lambaları, geceyi dinleyen kediler
Uyuyan ay, sensiz yıldızlar

Biz varken kuşlar öter kulak kabartırdık
Bu kent suskundur artık
Yalnızca karanlıklar konuşur
Ay şimdi geceyi okşuyor

Cengiz Alpaslan

Bir Temmuz Akşamı

O kadar yufka ki yüreğim
Buğday taşıyorum ellerimle karınca yuvasına
Bir temmuz akşamı güleryüzlü bir akşamda
üşüyorum
Şirin bir yüzde çiçekler topluyorum
Sevgi dolu bir bahçede
Dağ çiçekleri savuruyorum bir bilsen
Seni avuçlarımla taşısam gökyüzüne
Güneşim olsan
Dicle

Cengiz Alpaslan

Bulutlar

Bulutlar

Bazen hüzne bürünen bazen sevince
Siz yağmur yüklüken kaybederim hüznümden sizi
Ne olur ben böyle özlem yüklüken yağmur
olmayın
Yağmur olmayın
Yağmayın artık yüreğime
Ne olursunuz hep böyle beyaz kalın
Siz gri renkliken sevincimi çalarsınız sevincimi
Beyazken umut olursunuz ışık olursunuz sevgilinin
gözlerinde
Gri renkliken girmeyin düşlerime
Yağmur olmayın düşlerime
Ne olursunuz çalmayın sevincimi
Çalmayın birdenbire
Dicle

Cengiz Alpaslan

Dilimdeki Tevekkül

Dilimdeki Tevekkül

En güzel şiirleri insanlar yazmadı
Çicekler yazdı
İnsanlar söyledi
Dilimdeki tevekkül ilk değil
Bilsen eflatun renkli çiçekler neyi yazmazki
Gittiğim yıllar yollar boyunca
Söylenmemiş şiirleri topladım
Ve sana söyledim gün ağarınca

Dicle

Cengiz Alpaslan

Düşten Öte

Düşten Öte

Bazı anlarda hiçbir şeyi her şey yapan
Düş müdür, şiir midir, kuşlar mıdır
Ya da yalnızlık ya da ayrılık mıdır
Her şeyin üstüne güneş gibi
Düşen nedir
Dur ben söyleyeyim
İnançtır inanç

Dicle

Cengiz Alpaslan

Gülüşlerin Mavi Uçurtmasıdır Çocukluđumun

Uzak kentlerden bir meltem savurup getirir gülüşlerini
Garip bir çocuk gibiyim ardında
Bıkmadan telaşlı yürürüm
Mavi bir uçurtmanın peřinden kořturur gibi
Sen yürürsün
Gülüşlerin o mavi uçurtma olur
Ve gülüşlerin mavi uçurtmasıdır çocukluğumun

Cengiz Alpaslan

Hasretin Üşüyor Şimdi 1

Hasretin Üşüyor Şimdi

1

Dağ çiçeğim,ağlamak istiyor yüreğim
Bir çocuk gibi nazlıyım şimdi
Uyan kederler içinde uyandım
Bir rüzgar gibi esiyorum şimdi

Dağ çiçeğim,ağlamak istiyor yüreğim
İçimde serin bir şafak büyüyor şimdi
Uyan kuşlar son kez ötüyor biz varken
Hasretin üşüyor içimde şimdi

Cengiz Alpaslan

Hasretin Üşüyor Şimdi 2

Dağ çiçeğim, ağlamak istiyor yüreğim
Uyan ellerini uzat bana
Yüreğim buruktur şimdi
Uyan bu kentteki yağmurlar gibi
Ağlamak istiyor yüreğim

Dağ çiçeğim ağlamak istiyor yüreğim
Tüm kuşlar suskundur şimdi
Uyan gülüşlerini uzat bana
İçimde hasretin üşüyor şimdi

Dağ çiçeğim ağlamak istiyor yüreğim
Bu kent suskundur şimdi
Uyan kederlerini yaz bana
Bir yanımda hasret büyür şimdi
Uyan hasretin üşüyor şimdi
DİCLE

Cengiz Alpaslan

Kanat ırpıyorsun

Şimal rüzgarı esiyor buğday rengi yüzünde
Güvercinler kanat ırpıyor yüreğindeki rüzgarda
Kayıp düşlerini arıyorsun sen

Bir nehirden süzölüp
Gökyüzünde bir umuda yol alıyorsun
Kanat ırpıyorsun
Semanın o çıplak mavisine bırakıyorsun kendini
Sakin sakın akıyorsun bu kentin üzerine

Cengiz Alpaslan

Kırık Hayatlar

Körođlu diyarında
Ömürlerinin çilesini çapalar elleri nasırlaşmış analar
Bolu beyi diyarında
İşçi pazarı kırık hayatları ağırlar her tan vaktinde
1999-BOLU

Cengiz Alpaslan

Kuşlar Ölmez Sanırdım

Kuşlar Ölmez Sanırdım

Kuşlar ölmez sanırdım küçükken
Çünkü onlar uçuyorlardı
Kanatları vardı onların
Nasıl ölebilirlerdi

Oysa büyüdükçe;
Kuşların da ölümlü olduğunu anladım
Her gün batımında
Güneşin ardına takılıp gittiklerini gördüm

Meğerse çocukların da, kuşların da bir kenti vardı
Bir gün uçup yiteceklerdi o kente.
Ve bir tan vakti yağmur olup
Yağacaklardı yeryüzündeki sevgilere
Yağan yağmur sonrası çiçekler açmalıydı kan kırmızı, nar kırmızı

Öğrendim ki;
Kuşlar da ölebiliyor
Çiçekler de susuz kalabiliyor
Büyüdükçe;
Yüklü bir sevgiye ağlayacağımı bilmiyordum

Cengiz Alpaslan

O Kuşlar Dönmezlerse Geriye

O Kuşlar Dönmezlerse Geriye

O kuşlar dönmezlerse geriye
Kimler gelecek gözlerimin yıkık şehrine
Bir sabah ansızın yağmur olup yağdın şehrim
Bense yollarda kaldım
Gülen yüzünü aradım
Sürüklendiğim bu kentte
Çocukların çizdikleri resimlerde seni aradım
Sınıftaki herhangi bir çocuğun titrek parmaklarında saklıydın,
Çizilmeyi bekliyordu gülüşlerin

Cengiz Alpaslan

O kuşlardır seni özleten

O Kuşlardır Seni Özleten
O yersiz yurtsuz kuşlar hangi mevsimde gelip
Konacaklar buz tutmuş penceremize
Hangi mevsimin sağanak yağmurunda gelecekler
Sensin; bana öylesine o kuşları özleten
Sen olmasaydın
Belki o kuşları böyle büyük özlemezdim
Biliyorum
O kuşlardır seni özleten

Cengiz Alpaslan

Önce buğulanır sonra donar gözlerim

Önce Buğulanır Sonra Donar Gözlerim
Sensizken önce buğulanır sonra donar gözlerim
Bakamam, bakamam o zaman kar tanelerine
Gözlerindeki denize bakamam
Bu kuşları bu yaprakları sensizliğe terk edemem
Buğulanır buğulanır yavaşça
Buğulanır gözlerim buğulanır
O zaman göremem bu kentin hiçbir resmini
Sensizken; önce buğulanır sonra donar gözlerim
Bakamam bakamam gökyüzüne

Cengiz Alpaslan

Sen Yitince

Sen Yitince

1

Sen yitince senle açan güneşi özlerim güneşi
Sen yitince pencereleri buğulanır bu kentin
Sen yitince sensiz fersiz kalıyor gözlerim

Dicle

2

Sen bu dar sokakta yitince
Bari serin bir sabahı esirgeme benden
Sen yitince ezgisiz kalıyor türküler

Ve kırılgan
Ve solgun

Cengiz Alpaslan

Senden Geriye

Senden Geriye

Hasretini içmekteyim yudum yudum
Sıcak bir kentin dar sokağında
Gözlerim sana uzanan özlem türküsün de kaldı
Ürkek ürkek kanat çırpan bir uçurtmadan geriye
Telaşlı bir gün kaldı bende
Ve senden geriye
Gülüşlerin kaldı bende
Korkarım ki gülüşlerini çalsınlar senden
Gülüşlerinden geriye
Bir nehrin sızısı kaldı bende
Hasretini yudumladığım pınardan geriye
Bir kentin yırtık resmi kaldı bende

Cengiz Alpaslan

Yağmurlu Sonbaharlar Göreceğiz

Yağmurlu Sonbaharlar Göreceğiz

1

Yağmurlu sonbaharlar göreceğiz
Pencerelerimizde yağmur damlaları
Yurtsuz kuşlar sımsıcak yuvalar arayacak
Açık ve suskun gökyüzü simsiyah bulutlarla
kaplanacak
Yani telaşlı ve yağmurlu sonbaharlar göreceğiz
Usluca sonbahar şiirleri okunacak sınıflarda
Gece gündüz oynanacak
Türküler söylenecek
Sonrasında gökyüzü ağlayacak

Cengiz Alpaslan

Yüreğimdeki Mevsimler Sensizdir

Yüreğimdeki Mevsimler Sensizdir
Neden artık kelebekler uçmuyor yüreğimdeki
iklimlerde
Bildim, bildim sen yoksun
Bir de sevincimi çalmışlar
Şimdi
Yüreğimdeki mevsimler sensizdir
Bildim, bildim mevsimler de iklimler de uçup gitti
Saz kafeslerde zincirledim sevincimi
Bunun için kuşlar uçmuyor yüreğimdeki
mevsimlerde
Bekleyelim,Dicle kıyısında biz çayımızı
yudumlarken
O mevsimler de
O mevsimin kuşları da gelecek
Bekleyelim,bekleyelim
Dicle

Cengiz Alpaslan